

Stk. 2. Det samme gælder, såfremt nogen har oprettet testamente til fordel for sin forlovede og forlovelsen hæves.

Kapitel 10.

Om testamenters ugyldighed og anfægtelse.

§ 50. Et testamente er ugyldigt, hvis testator ikke ved oprettelsen opfyldte betingelsen i § 39, eller hvis testamentet ikke opfylder formforskrifterne i § 40, jfr. §§ 42 og 43, eller § 44.

§ 51. En testamentarisk bestemmelse er ugyldig, såfremt testator ved dens oprettelse på grund af sindssygdom, åndssvaghed, forbigående sindsforvirring eller lignende tilstand manglede evnen til fornuftmæssigt at råde over sine ejendele.

§ 52. En testamentarisk bestemmelse er ugyldig, hvis den er fremkaldt ved tvang, svig eller anden utilbørlig påvirkning eller ved misbrug af testators enfoldighed, svaghedstilstand eller afhængighed.

§ 53. Befandt testator sig ved oprettelsen i en vildfarelse, der var afgørende for hans testamentariske bestemmelse, er denne ugyldig.

Stk. 2. Har en testamentarisk bestemmelse ved fejlskrift eller anden fejltagelse fået et andet indhold end tilsigtet, skal den dog gennemføres efter sin rette mening, hvis denne kan udfindes.

§ 54. En testamentarisk bestemmelse, der går ud på en anvendelse eller tilintetgørelse af efterladenskaberne, som åbenbart savner fornuftig mening, er ugyldig.

§ 55. Indsigelse mod et testamentes gyldighed kan rejses af enhver, som vil arve, hvis testamentet erklæres ugyldigt.

§ 56. Er testamentet oprettet for en notar, skal hans attestation på testamentet anses som bevis for de af denne omfattede forhold, medmindre særlige omstændigheder giver grund til at betvivle påtegningens rigtighed.

§ 57. Hvis der rejses indsigelse mod gyldigheden af et for vidner oprettet testamente, skal den, der vil påberåbe sig testamentet, ved førelse af testamentsvidnerne eller på anden måde godtgøre, at testamentet er gyldigt oprettet.

Stk. 2. Har vidnerne i påtegningen attesteret, at der ved oprettelsen er forholdt i overensstemmelse med § 42, skal dette anses for godtgjort, medmindre særlige omstændigheder giver grund til at betvivle påtegningens rigtighed.

Kapitel 11.

Båndlæggelse ved testamente.

§ 58. En arvelader kan ved testamente bestemme, at den tvangsarv, som tilfalder en livsarving efter ham, helt eller delvis skal båndlægges, når han finder dette stemmende med arvingens tarv.

Stk. 2. Er arven af ringe værdi, kan justitsministeren eller den, han bemyndiger dertil, dog fritage for opfyldelse af den af arveladeren truffene bestemmelse om båndlæggelse.

§ 59. Arvingen kan forlange bestemmelsen om båndlæggelse tilsidesat, såfremt han godtgør, at han er i stand til på forsvarlig måde at råde over arven på egen hånd.

Stk. 2. Båndlæggelsen kan dog ikke opheves for tiden før arvingens fyldte 25. år.

§ 60. Begæring om tilsidesættelse af en bestemmelse om båndlæggelse skal snarest muligt fremsættes over for skifteretten. Er arvingen ikke fyldt 25 år, skal begæringen fremsættes snarest muligt, efter at han har opnået denne alder.

Stk. 2. I eksekutorboer skal erklæring fra eksekutor så vidt muligt indhentes, forinden afgørelsen træffes.

Stk. 3. Skifterettens afgørelse træffes ved kendelse. Afgørelsen kan foruden af arvingen og eksekutor indbringes for højere ret af justitsministeren.

§ 61. Tvangsarv kan kun båndlægges i overformyndieret eller i en til et andet pengeinstitut knyttet forvaltningsafdeling, der af justitsministeren er godkendt hertil.